

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3109213175
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3109213175.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobkyne W. nP. X, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Martin BARTKO - JUDr. Silvia BARTKOVÁ, so sídlom Trenčín, Piaristická 6667 proti žalovanému Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX, zast. ADVOKA, s.r.o., so sídlom Bratislava - Ružinov, Komárnická 36, IČO 44449615, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. októbra 2017, č. k. 22C/119/2009-884, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje a vec vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh žalovaného zo dňa 18.9.2017 na prerušenie konania zamietol. Výrokom II. bezpodielové spoluvlastníctvo manželov- strán sporu vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal 1 stolík na kolieskach IKEA-LACK, 3 ks nerezových hrncov, posteľ IKEA- dvojlôžko s 2 matracmi, 4 ratanové kreslá s 2 ratanovými skrinkami, spolu v zostatkovej hodnote 491,93 eur, TV Philips, umývačku riadu zn. AE, chladničku s mrazničkou zn. AE, práčku zn. Zanussi, elektrický krájač zn. ZELMER-BOLERO spolu v zostatkovej hodnote 362,- eur, pohľadávku z účtu žalobkyne č. IBAN SK86 1100 0000 0026 1988 1947 ku dňu rozvodu manželstva 28.4.2007 vo výške 351,38 eur. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal skrinku s dvierkami, 2 ks nerezových hrncov spolu v zostatkovej hodnote 102,78 eur, audiovežu zn. SONY, PC s monitorom a klávesnicou zn. P2 spolu v zostatkovej hodnote 21,- eur, pohľadávku z bežného účtu žalovaného v ČSOB č. 311323173/7500 ku dňu rozvodu manželstva 28.4.2008 vo výške 1.657,55 eur. Výrokom III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4.525,30 eur ako rozdiel v prevzatých hodnotách do 3 mesiacov po právoplatnosti rozsudku. Výrokom IV. uložil žalobkyni a žalovanému povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za vyporiadanie BSM vo výške 354,- eur do 3 mesiacov po právoplatnosti rozsudku. Výrokom V. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu v rozsahu 50% vo výške ako bude vyčíslená v samostatnom uznesení tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku, na účet tunajšieho súdu do 2 mesiacov po právoplatnosti uznesenia. Výrokom VI. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu v rozsahu 50% vo výške ako bude vyčíslená v samostatnom uznesení tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku, na účet tunajšieho súdu do 2 mesiacov po právoplatnosti uznesenia. Výrokom VII. rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Na vec aplikoval ust. 143, § 145 ods.1, § 150 Občianskeho zákonníka.

2. Súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav veci:

3. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 6.3.2007, č.k. 21C/80/2006-69 bolo manželstvo strán sporu, uzavreté dňa 12.2.2000, právoplatne rozvedené dňom 28.4.2007. Z ich manželstva pochádza 1 dieťa a to H. D., nar. X.X.XXXX, ktorý bol zverený do osobnej starostlivosti žalobkyne a žalovaný bol

zaviazaný platiť na neho výživné vo výške 2.000,- Sk (t.j. 66,39 eur) mesačne. Žalobkyňa podala na súd žalobu na vyporiadanie BSM dňa 17.9.2009, teda v zákonnej 3-ročnej lehote od zániku ich manželstva účastníkov podľa § 149 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Znaleckým posudkom č. 11/2015 zo dňa 28.12.2015 bola určená hodnota hnuiteľných vecí- bytového zariadenia a to stolíka, nerezových hrncov, postele - dvojlôžko s matracmi, ratanových kresiel so skrinkou, skrinkou s dvierkami v celkovej výške 102,78 eur ku dňu rozvodu manželstva strán sporu. Strany sporu nenamietali súdnym znalcom určenú hodnotu vecí. Podľa znaleckého posudku č. 1/2016 zo dňa 15.2.2016 bola ku dňu rozvodu manželstva strán sporu (28.4.2007) hodnota živnosti žalovaného 1.657,55 eur bez vozidla OPEL Astra, ktoré znalec považoval za súkromný majetok žalovaného (podľa účtovných dokladov) i keď ho používal aj na podnikateľské účely. Podľa tohto znaleckého posudku bola hodnota hnuiteľných vecí - elektroniky ku dňu rozvodu a to TV Philips, umývačka riadu, chladnička s mrazničkou, práčka Zanussi, elektrický krájač, audioveže a PC v celkovej výške 383,- eur a vozidla OPEL Astra vo výške 3.031,- eur vrátane 20% DPH. Žalovaný nemal výhrady k tomuto znaleckému posudku. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie vyporiadaval veci patriace do BSM strán sporu, ktoré uviedla žalobkyňa v žalobe a žalovaný doplnil v písomnom vyjadrení zo dňa 25.9.2009. Z takto označených hnuiteľných vecí nebolo medzi stranami sporné, že do BSM patrí bytové zariadenie a to stolík, 3 ks nerezové hrnce, posteľ-dvojlôžko s 2 matracmi, 4 ratanové kreslá s 2 ratanovými skrinkami u žalobkyne spolu v zostatkovej hodnote 491,93 eur a skrinkou s dvierkami, 2 ks nerezových hrncov u žalovaného spolu v zostatkovej hodnote 102,78 eur ku dňu rozvodu manželstva podľa znaleckého posudku č.11/2015 Ing. Juraja Solčanského (celkom v hodnote 597,71 eur). Ďalej do BSM patrí TV Philips, umývačka riadu zn. AE, chladnička s mrazničkou z. AE, práčka zn. Zanussi, elektrický krájač zn. ZELMER-BOLERO u žalobkyne spolu v zostatkovej hodnote 362,- eur podľa znaleckého posudku č. 1/2016 Expertízneho inštitútu informatiky s.r.o. ku dňu rozvodu manželstva a audioveže zn. SONY, PC s monitorom a klávesnicou zn. P2 u žalovaného spolu v zostatkovej hodnote 21,- eur ku dňu rozvodu manželstva podľa uvedeného znaleckého posudku č. 1/2016, v celkovej zostatkovej hodnote 383,- eur. Pokiaľ išlo o práčku Zanussi, bola kúpená z poisťky vo výške 15.000,- Sk (t.j. 497,91 eur), ktorá bola platená počas manželstva strán sporu a preto podľa § 143 Občianskeho zákonníka patrí do BSM strán sporu. Súd neprihliadol na námietku žalobkyne o jej výlučnom vlastníctve z dôvodu "transformácie" jej starej pokazenej práčky Philco prostredníctvom poisťnej zmluvy, pretože pri tejto "transformácii" (čo aj bola podmienka vyplatenia poisťky) bola hodnota starej práčky nulová a neopraviteľná, teda výška výlučných investícií žalobkyne do novej práčky bol vo výške 0,- eur a poisťné bolo hrazené zo spoločných prostriedkov strán sporu a nie z výlučných prostriedkov žalobkyne.

4. V priebehu konania žalobkyňa nežiadala zahrnúť zariadenie dielne žalovaného do BSM, s čím žalovaný súhlasil, pretože podľa neho veci používal na podnikanie a mal veci aj od svojho otca a niektoré veci už neexistovali. Súd by tieto veci nezahrnul do BSM strán sporu podľa § 143 Občianskeho zákonníka, pretože išlo o veci slúžiace k výkonu povolania - živnosti žalovaného. Strany sporu zhodne nežiadali zahrnúť do BSM ďalej mikrovlnnú rúru zn. Whirlpool, DVD prehrávač zn. Sencor, 3 ks záclon a závesov, obliečky a ostatné textilie. Súd nezahrnul do BSM varný panel zn. Zanussi z dôvodu, že bol zabudovaný do kuchynskej linky, ktorá bola príslušenstvom rodinného domu žalovaného podľa § 121 Občianskeho zákonníka, patrila do jeho výlučného vlastníctva a bola aj predaná spolu s rodinným domom novému majiteľovi. Žalobkyňa okrem toho tvrdila, že varný panel bol zakúpený z jej výlučných prostriedkov, preto v rámci tohto sporu o vyporiadanie BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka nie je možné riešiť (a započítavať do BSM) výlučné investície žalobkyne do výlučného vlastníctva domu žalovaného. Je možné vyporiadavať iba investície z BSM do výlučného vlastníctva a naopak. Do BSM nebolo zahrnuté a vyporiadané ani domáce kino, ani LCD televízor zn. Hyundai, uvedené v žalobe pod č. 8/ a v písomnom vyjadrení žalovaného, pretože sa bez pochybností nepreukázala ich existencia ku dňu rozvodu manželstva strán sporu a žalovaný tvrdil, že mali iba audiovežu zn. SONY, ktorá je predmetom vyporiadania. Súd nezahrnul do BSM ani garníže a 3 ks protialergických paplónov, pretože bez pochybností nebolo preukázané, že patrili do BSM, pretože žalobkyňa tvrdila, že garníže patrili matke žalovaného a zostali v dome žalovaného a existenciu paplónov nepotvrdila.

5. Podľa žaloby do vyporiadania BSM mali byť zahrnuté 3 osobné vozidlá a to: 1/ ŠKODA Forman, 2/ OPEL Astra a 3/ RENAULT Megane.

5.1. K 1/ ŠKODA Forman: žalobkyňa uviedla, že bolo zakúpené v r. 2003 (t.j. počas manželstva) zo spoločných prostriedkov a ku dňu rozvodu bolo pojazdné. Žalovaný uviedol, že vozidlo ŠKODA Forman kúpil z kúpnej ceny za predaj vozidla ŠKODA Favorit vo výške 78.000,- Sk (t.j. 2.589,13 eur) bez doplatku

zo spoločných prostriedkov. Škodu Favorit kúpil v roku 2002 (t.j. počas manželstva) z peňazí, ktoré mal po predaji svojej výlučnej Škody 120 vo výške 18.000,- Sk (t.j. 597,49 eur) a k tomu pridal výplatu poisťky po havárii tohto vozidla vo výške 12.000,- Sk (t.j. 398,33 eur), opravil ju a predal v autobazáre za 78.000,- Sk. Doma mal ešte 2 staré Škodovky, ktoré predal za 5.000,- Sk (t.j. 165,97 eur). Po rozvode manželstva predal ŠKODU Forman svojej dcére za 3,- eur bez súhlasu žalobkyne. Svedkyňa C. K., dcéra žalovaného, potvrdila, že jej žalovaný- jej otec, dal ŠKODU Forman, za ktoré mu nič neplatila. Vozidlo bolo nepojazdné a dala si ho opraviť kamarátom za pivo a cigarety a neskôr ho predala asi za 150,- až 200,- eur. Žalobkyňa si už nepamätala, či Škoda 120 bola havarovaná a žalovaný za ňu dostal z poisťovne sumu 12.000,- Sk (t.j. 398,33 eur). Potvrdila iba existenciu 2 starých Škodoviek a ich predaj žalovaným avšak max. za 3.000,- Sk (t.j. 99,58 eur). Vzhľadom na uvedené predmetné vozidlo ŠKODA Forman súd zahrnul do BSM, pretože bez pochybností nebolo preukázané, že bolo zakúpené len z výlučných prostriedkov žalovaného (poisťka platená počas manželstva) a teda nepatrí do BSM. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka bol predaj vozidla ŠKODA Forman bez súhlasu žalobkyne neplatným právnym úkonom, preto bolo toto vozidlo predmetom vyporiadania BSM v zostatkovej hodnote nie 3,- eur podľa kúpnej ceny, ale vo výške 150,- eur, za ktorú po oprave za minimum predala svedkyňa T. K. vozidlo, čo skôr zodpovedalo jeho reálnej trhovej cene.

5.2. K 3/ RENAULT Megane žalobkyňa tvrdila, že vozidlo bolo zakúpené dňa 12.1.2006 za 150.000,- Sk (t.j. 4.979,09 eur) zo spoločných prostriedkov. Trvala na tom, že nemohlo byť kúpené z predaja záhradnej chatky žalovaného v Chrástí v roku 2002 (t.j. počas manželstva), pretože by si ich žalovaný určite neuložil na 4 roky na kúpu vozidla. Podľa písomnej kúpnej zmluvy vozidlo RENAULT žalovaný kúpil dňa 13.1.2006 za upravenú kúpnu cenu dňa XX.X.XXXX vo výške 100.000,- Sk (t.j. 3.319,39 eur) a podľa jeho tvrdení z peňazí za predaj záhradnej chatky v Chrástí v roku 2002. Pôvod peňazí na kúpu vozidla bol medzi stranami sporný a žalovaný bez pochybností nepreukázal svoje tvrdenia o výlučnom vlastníctve vozidla, preto v zmysle § 145 ods. Občianskeho zákonníka vozidlo patrí do BSM. Zo všetkých vyjadrení strán sporu súd bol názoru, že žalovaný zrejme z kúpnej ceny 100.000,- Sk (t.j. 3.319,39 eur) z predaja svojej záhradnej chaty v Chrástí dňa 18.4.2002, vyplatil dedičský podiel svojej sestre dňa 19.4.2002, pretože žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz, že by táto suma bola vyplatená zo spoločných prostriedkov strán sporu. Podľa písomnej kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2006 žalovaný v tento deň predal vozidlo RENAULT autobazáru AAA v Žiline za kúpnu cenu 90.000,- Sk (t.j. 2.987,45 eur) a podľa formulárovej zmluvy č.I. III. predávajúci - žalovaný potvrdil prevzatie tejto kúpnej ceny v hotovosti. Podľa Výdajového pokladničného bloku zo dňa 14.7.2006 žalovaný prevzal sumu 90.000,- Sk za predaj RENAULT Megane a pod tým je uvedené: "OPEL STRA KM334AG. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 13.7.2006 žalovaný v autobazáre AAA Žilina kúpil vozidlo OPEL ASTRA EČ: KM334AG za kúpnu cenu 121.999,- Sk (t.j. 4.049,62 eur). Keďže v čase rozvodu manželstva strán sporu vozidlo bolo predané a žalobkyňa nežiadala vozidlo zahrnúť do vyporiadania, súd ho nezaradil a nevyporiadal v rámci BSM.

5.3. K OPEL Astra žalobkyňa uviedla, že patrí do BSM, bolo zakúpené podľa zmluvy dňa 13.7.2006 za 128.000,- Sk (t.j. 4.248,82 eur), neskôr tvrdila za 121.999,- Sk (t.j. 4.049,62 eur) zo spoločných prostriedkov, čo však ničím nepreukázala (takéto dôkazné bremeno ani nemá). Vozidlo žalovaný predal v máji 2008 po rozvode manželstva za 110.000,- Sk (t.j. 3.651,33 eur). Žalobkyňa oprela tvrdenia žalovaného, že OPEL Astra kúpil z predaja vozidla RENAULT Megane, pretože kúpna cena za RENAULT vo výške 90.000,- Sk bola podľa zmluvy vyplatená na druhý deň po kúpe vozidla OPEL. Žalovaný tvrdil, že vozidlo OPEL Astra nepatrí do BSM, pretože bolo používané pre účely podnikania a kúpil ho z predaja vozidla Renault Megane a toto kúpil z predaja svojej záhradnej chaty v Chrástí. Stále tvrdil, že vozidlo RENAULT Megane a OPEL Astra bolo predané a kúpené v jeden deň a OPEL Astra kúpil z predaja RENAULTA vo výške 90.000,- Sk, ktoré súd považoval za patriace do BSM a z našetrených peňazí vo výške 32.000,- Sk (t.j. 1.062,21 eur). Žalovaný bez pochybností nepreukázal, že uvedené "našetrené" peniaze boli jeho výlučnými prostriedkami (čo bolo jeho dôkazné bremeno), preto ich súd posúdil ako spoločné peniaze z BSM a z toho dôvodu vozidlo OPEL Astra zahrnul do BSM. Neskôr žalovaný tvrdil, že OPEL Astra kúpil z peňazí, ktoré mu vrátila p. X. dňa 20.9.2006 vo výške 45.311,- Sk a dňa 30.10.2006 vo výške 5.882,- Sk, ktoré previedol na svoj účet v dňoch 9.11. a 9.11.2006. Súd na tieto tvrdenia neprihliadol, pretože OPEL Astra bol podľa kúpnej zmluvy kúpený dňa 13.7.2006, teda pred dňom vrátenia uvedených súm p. X.. Podľa písomnej kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2006 žalovaný v tento deň predal vozidlo RENAULT autobazáru AAA v Žiline za kúpnu cenu 90.000,- Sk a podľa formulárovej zmluvy č.I. III. predávajúci žalovaný potvrdil prevzatie tejto kúpnej ceny v hotovosti. Podľa Výdajového pokladničného bloku zo dňa 14.7.2006 žalovaný prevzal sumu 90.000,- Sk za predaj RENAULT Megane a pod tým je uvedené: "OPEL STRA KM334AG. Podľa kúpnej zmluvy

zo dňa 13.7.2006 žalovaný v autobazáre AAA Žilina kúpil vozidlo OPEL ASTRA EČ: KM334AG za kúpnu cenu 121.999,- Sk. Z Výdajového pokladničného bloku zo dňa 14.7.2006, kde sa uvádzajú obe vozidlá RENAULT i OPEL vyplýva, že v skutočnosti mohlo dôjsť k situácii, tvrdenej žalovaným, že k predaju a kúpe oboch vozidiel došlo v jeden deň napriek uvedeným dátumom a zrejme došlo k započítaniu kúpnych cien v rámci jedného autobazáru AAA v Žiline. Z tohto potom vyplýva, že žalovaný kúpil vozidlo OPEL z kúpnej ceny za predaj RENAULTU za 90.000,- Sk, ktoré však súd považuje za celé patriace do BSM a k tomu doplatenej sumy 32.000,- Sk z "našetrových" prostriedkov žalovaného, ktoré súd považoval podľa vyššie uvedeného za tiež patriace do BSM, teda i vozidlo OPEL Astra patrí do BSM strán sporu. Toto vozidlo podľa znaleckého posudku č. 1/2016 nebolo majetkom živnosti žalovaného, ale majetkom žalovaného a používal ho aj pre účely živnosti a aj pre súkromné účely. Žalovaný tvrdil, že vozidlo predal po rozvoze bez súhlasu žalobkyne a to dňa 12.5.2008 za 65.000,- Sk (t.j. 2.157,60 eur), avšak písomnú kúpnu zmluvu nepredložil, ani dôkaz o výške vyplatenej kúpnej ceny. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka bol predaj vozidla OPEL Astra bez súhlasu žalobkyne neplatným právnym úkonom, preto bolo toto vozidlo predmetom vyporiadania BSM. Súd vychádzal z hodnoty vozidla podľa znaleckého posudku vo výške 3.031,- eur vrátane 20% DPH, pretože žalovaný nepredložil žiadny dôkaz nevzbudzujúci pochybnosti o výške kúpnej ceny získanej z predaja vozidla.

6. Žalovaný podaním zo dňa 24.9.2015 žiadal zahrnúť do BSM a vyporiadať ešte ďalšie hnutelné veci. Súd tomuto procesnému návrhu nevyhovel vzhľadom na judikatúru súdov (NS ČR 22 Cdo/2206/2009 a ďalšie), podľa ktorej po uplynutí 3-ročnej zákonnej lehoty podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka nie je možné vyporiadať dodatočne uvedené ďalšie veci s prihliadnutím na novelu v ustanovení § 149 ods. 5 Občianskeho zákonníka, účinnú od 1.11.2008.

7. Žalobkyňa sa v žalobe ďalej domáhala vyporiadania investícií jedného z manželov do výlučného vlastníctva jedného z manželov (žalovaného). Súd poukazuje na to, že podľa § 150 veta druhá Občianskeho zákonníka každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho samostatný majetok. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že v rámci vyporiadania BSM sa nevyporiadavajú investície z výlučných prostriedkov jedného z manželov (nadobudnutých napr. darom od rodičov, našetrových pred uzavretím manželstva, získaných dedením a pod.) do výlučného vlastníctva druhého manžela, v danom prípade do rekonštrukcie rodinného domu žalovaného v jeho výlučnom vlastníctve. Žalobkyňa tvrdila, že rekonštrukcia domu žalovaného trvala od 31.5.2000 do polovice roka 2006 a jej matka im obom poslala poštovou poukážkou sumu 100.000,- Sk (t.j. 3.319,39 eur), pričom išlo o dar pre ňu na dorobenie domu, pričom neuviedla, čo konkrétne sa z týchto peňazí kúpilo. Žalovaný poprel tento dar ako aj existenciu týchto peňazí. Bez ohľadu na pravdivosť týchto tvrdení, keďže išlo o dar či už obom stranám sporu alebo len žalobkyne, podľa § 143 Občianskeho zákonníka tieto prostriedky nepatria do BSM, teda išlo by o investíciu výlučných prostriedkov jedného z manželov- žalobkyne do výlučného vlastníctva druhého z manželov- žalovaného, čo nie je podľa § 150 Občianskeho zákonníka predmetom vyporiadania BSM. Súd preto nevyporiadaval tieto investície, ale iba investície, o ktorých bolo bez pochybností preukázané, že boli uhradené zo spoločných prostriedkov strán sporu alebo zo spoločného úveru počas ich manželstva. Žalovaný tvrdil, že jeho matka mu darovala (bez svedkov) sumu 40.000,- Sk (t.j. 1.327,76 eur) na nákup dreva na strechu, čo však žalobkyňa poprela. Uznala iba dlh žalovaného vo výške 35.000,- Sk (t.j. 1.161,79 eur) z pôžičky jeho matke na opravu strechy na dome, ktorú nesplatil, pretože jeho matka zomrela. Túto sumu 40.000,- Sk i 35.000,- Sk súd podľa vyššie uvedeného právneho názoru súd nevyporiadal v rámci BSM, pretože išlo o výlučné prostriedky žalovaného do výlučného vlastníctva žalovaného, bez ohľadu na pravdivosť týchto tvrdení. Tak isto nepatrí do BSM ani žalovaným uvedený dar vo forme medenej elektroinštalácie od švagra Jána T. (t.č. nebohého).

8. Žalovaný tvrdil, že prístrešok (altánok) na pozemku vo výlučnom vlastníctve žalobkyne postavil z materiálu, nachádzajúceho sa v dome, teda nepatriaceho do BSM, preto súd nepovažoval tento altánok za vec patriacu do BSM a nevyporiadaval ho. Na zmenené vyjadrenie právnej zástupkyne žalovaného zo dňa 24.9.2015 súd neprihliadol a považoval ho za účelové za účelom získania finančných výhod pre žalovaného a uplatnené po 3- ročnej lehote podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Na začiatku sporu tvrdil, že pozemky pod jeho domom nadobudla do výlučného vlastníctva žalobkyňa zámenou pozemkov jeho matky za byt žalobkyne, pričom rozdiel v zamieňaných veciach vo výške 59.000,- Sk (t.j.1.958,44 eur) v neprospech jeho matky bol spočiatku matkiným darom im obom a neskôr po nedorozumeniach výlučným dlhom žalobkyne jeho matke resp. jej dedičom. Z tohto vyplýva, že išlo

o investíciu z výlučných prostriedkov žalobkyne do výlučného vlastníctva žalobkyne a spočiatku o dar obom stranám sporu, neskôr o výlučný dlh žalobkyne, teda nešlo o predmet vyporiadania BSM podľa § 150 veta druhá Občianskeho zákonníka (o prostriedky zo spoločných peňazí alebo na spoločný-BSM majetok). Súd k zmenenej výpovedi právnej zástupkyne žalovaného zo dňa 24.9.2015, podľa ktorej bola suma 59.785,- Sk (t.j. 1.984,50 eur) vyplatená zo spoločných prostriedkov (bez preukázania), neprihliadol a považoval ju za účelovú za účelom získania finančných výhod pre žalovaného. Zo všetkých vyjadrení strán sporu súd bol názoru, že žalovaný zrejme z kúpnej ceny 100.000,- Sk (t.j. 3.319,39 eur), z predaja svojej záhradnej chaty v Chrástí dňa 18.4.2002, vyplatil dedičský podiel svojej sestre dňa 19.4.2002, pretože žalobkyňa a ani žalovaný nepredložili žiadny dôkaz, že by táto suma bola vyplatená zo spoločných prostriedkov strán sporu, preto ani táto investícia nebola predmetom vyporiadania BSM podľa § 150 veta druhá Občianskeho zákonníka.

9. Súd považoval za bez pochybností preukázané investície zo spoločných prostriedkov strán sporu do výlučného vlastníctva žalovaného (jeho domu) nasledovné investície:

- a) rekonštrukcia podlahy vo výške 20.120,- Sk (t.j. 667,86 eur) podľa dodacieho listu č. 2003/063 zo dňa 28.6.2003 (č.l. 84 spisu), ktorá bola zaplatená zo spotrebiteľského ČSOB úveru zo dňa 9.7.2003 na uvedenú sumu 20.120,- Sk na základe dodacieho listu (č.l. 82) a celý úver bol splatený počas manželstva zo spoločných prostriedkov, čo nebolo medzi stranami sporné,
- b) rekonštrukcia strechy- plech s prísl. vo výške 47.793,10 Sk (t.j. 1.586,44 eur) podľa faktúry č. 7/2004 zo dňa 3.9.2004 (č.l. 58-59,188 spisu), uhradená z úveru z roku 2004 z ČSOB, z ktorého asi polovicu žalovaný uhradil po rozvode manželstva, čo strany sporu nenamietali. Podľa vyjadrenia ČSOB (č.l. 833 spisu) na úver žalovaného zo dňa 17.9.2004, z ktorého bola uhradená faktúra na sumu 47.793,- Sk (t.j. 1.586,44 eur) na kúpu plechu s prísl. na strechu jeho domu bola počas manželstva celkovo uhradená suma 41.651,14 Sk (t.j. 1.382,56 eur). Keďže išlo o úver iba na meno žalovaného, súd tento úver nevyporiadaval v rámci širšieho vyporiadania BSM strán sporu, ale vyporiadal iba celkovú sumu mesačných splátok zaplatených počas manželstva stranami zo spoločných prostriedkov vo výške 41.651,14 Sk (t.j. 1.382,56 eur) ako investície z BSM strán do výlučného majetku - domu žalovaného.
- c) rekonštrukcia kúpeľne a WC (umývadlo, dlažba, bidet, WC s prísl.) v celkovej výške 1.875,18 eur podľa pokladničných dokladov (č.l. 837-845 spisu),
- d) rekonštrukcia kúrenia, 2 ks. rebrové radiátory s ventilom v celkovej výške 2.926,- Sk (t.j. 97,13 eur) podľa pokladničného dokladu zo dňa 5.9.2000 (č.l. 185), čo strany sporu uznali,
- e) rekonštrukcia kúrenia - bytový termostat vo výške 1.500,- Sk (t.j. 49,79 eur) podľa dodacieho listu zo dňa 12.10.2000 na meno žalovaného (č.l. 187 spisu), ktoré strany nenamietali,
- f) doklady na č.l. 189 spisu a zvyšné doklady z č.l. 836-847 spisu na stavebný materiál sú bez uvedenia mena kupujúceho, žalovaný popieral kúpu stavebného materiálu, preto súd k dokladom neprihliadol, pretože bez pochybností nepreukazujú, že boli použité spoločné prostriedky z BSM na výlučný majetok žalovaného (mohlo ísť aj bločky inej osoby, keďže sú bez mena),
- g) zabudovaná skriňa Roldor do detskej izby vo výške 22.847,- Sk (t.j. 758,38 eur) podľa zákazkového listu zo dňa 9.9.2002 (č.l. 196 spisu), čo strany sporu uznali.

10. Uvedenými investíciami z BSM strán do výlučného vlastníctva domu žalovaného došlo k zhodnoteniu domu žalovaného, na čo sa podľa ustálenej judikatúry neprihliada, vložené investície sa nezvyšujú o toto zhodnotenie a tak isto sa ani nevyporiadávajú vo výške zvýšenia trhovej hodnoty domu tak ako je to pri vydaní bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom k tomu súd vyporiadaval iba skutočne vložené a preukázané finančné prostriedky zo spoločných peňazí podľa bodov a) až g) v celkovej sume 4.830,90 eur (= 667,86+1.382,56+1.875,18+97,13+49,79+58,38).

11. Predmetom vyporiadania BSM strán sporu boli ďalej nasledovné finančné prostriedky na ich účtoch i zrušených účtoch a ich spoločné dlhy ku dňu rozvodu ich manželstva:

- a) (č.l. 228 spisu) zostatok na bežnom účte žalovaného č. 311323173/7500 vo výške 1.657,55 eur, čo nebolo medzi stranami sporné,
- b) (č.l. 225 spisu) odkupná hodnota investičného životného poistenia žalovaného č. 72427974 vyplatená žalovanému v hodnote ku dňu rozvodu vo výške 485,57 eur a odkupná hodnota detského investičného poistenia č. 72836785 vyplatená žalovanému v hodnote ku dňu rozvodu vo výške 149,40 eur, čo nebolo medzi stranami sporné,
- c) celková suma poistného zaplateného zo spoločných prostriedkov na úrazové poistenie žalobkyne vo výške 171,28 eur, ktoré uznali obe strany sporu,

d) (č.l. 833 spisu) zostatok na účte žalobkyne IBAN SK86 1100 0000 0026 1988 1947 ku dňu rozvodu vo výške 10.585,69 Sk (351,38 eur), čo nebolo medzi stranami sporné,

e) (č.l. 833 spisu) podľa vyjadrenia ČSOB na úver žalovaného zo dňa 17.9.2004, z ktorého bola uhradená faktúra na sumu 47.793,- Sk (t.j. 1.586,44 eur) na kúpu plechu s prísl. na strechu jeho domu bola počas manželstva celkovo uhradená suma 41.651,14 Sk (t.j. 1.382,56 eur). Keďže išlo o úver iba na meno žalovaného, súd tento úver nevyporiadaval v rámci širšieho vyporiadania BSM strán sporu, ale vyporiadal iba celkovú sumu mesačných splátok zaplatených počas manželstva stranami zo spoločných prostriedkov vo výške 41.651,14 Sk (t.j. 1.382,56 eur) pri vyporiadavaní investícií do domu žalovaného.

12. Súd vykonal vyporiadanie BSM nasledovne:

13. Hnuteľné veci súd prikázal tomu zo strán sporu, ktorý mal konkrétnu vec v užívaní od rozvodu manželstva. Hodnota hnuteľných vecí patriacich do BSM prikázaných žalobkyni je v celkovej výške 853,93 eur (=491,93 eur + 362 eur) a hodnota hnuteľných vecí prikázaných žalovanému v zostatkovej hodnote 123,78 eur (= 102,78 eur+21,- eur). Polovičný podiel strán sporu z celkovej hodnoty je (977,71eur :2=) 488,35 eur. Žalobkyni boli prikázané veci v hodnote 853,93 eur, teda je povinná zaplatiť žalovanému rozdiel v prevzatých hodnotách nad polovičný podiel vo výške (853,93-488,35=) 365,58 eur.

14. K hnuteľným veciam patrí do BSM aj osobné motorové vozidlo zn. OPEL ASTRA 1.6, e.č.: TN-244CC v zostatkovej hodnote ku dňu rozvodu manželstva vo výške 3.031 eur s DPH a vozidlo ŠKODA FORMAN v zostatkovej hodnote 150,- eur. Keďže tieto vozidlá žalovaný predal po rozvode manželstva bez súhlasu žalobkyne, súd vyporiadal iba ich hodnotu tak, ako by ich prikázal žalovanému a zároveň žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni polovicu z tejto hodnoty vo výške 1.590,50 eur (= / 3.031+150/:2).

15. Súd zistil hodnotu vložených investícií zo spoločných prostriedkov strán sporu do výlučného vlastníctva žalovaného - jeho rodinného domu z predložených pokladničných dokladov a vyjadrení strán sporu. Podľa vyššie uvedených zásad podľa § 150 Občianskeho zákonníka sa vyporiadávajú skutočne vložené investície. Tie boli zistené bez pochybností len podľa bodov a), b), c), d), e) a g) spolu vo výške 4.830,90 eur (= 667,86 + 1.382,56 + 1.875,18 + 97,13 + 49,79 + 758,38). Polovičný podiel predstavuje sumu 2.415,45 eur, ktorú musí žalovaný zaplatiť žalobkyni ako rozdiel v prevzatých hodnotách.

16. Zostatky na účtoch a dlhy súd vyporiadal tak, že žalobkyni prikázal úrazové poistenie, z ktorého bolo z BSM zaplatené spolu 171,28 eur, zostatok na jej účte vo výške 351,38 eur, celkom spolu 522,66 eur, z toho polovičný podiel je 261,33 eur, ktorý musí žalobkyňa zaplatiť žalovanému ako rozdiel v prevzatých hodnotách nad svoju polovicu. Žalovanému prikázal zostatok na jeho bežnom účte vo výške 1.657,55 eur, odkupnú hodnotu investičného životného a detského poistenia vo výške 485,57 eur + 149,40 eur, spolu vo výške 2.292,52 eur, z toho polovičný podiel je 1.146,26 eur, ktorý musí žalovaný zaplatiť žalobkyni ako rozdiel v prevzatých hodnotách nad svoju polovicu.

17. Súd zistil aj hodnotu živnosti žalovaného ku dňu rozvodu manželstva podľa znaleckého posudku č. 1/2016 vo výške 1.657,55 eur. Podľa obsahu a záveru tohto znaleckého posudku táto hodnota predstavuje zostatok na bežnom účte žalovaného vo výške 1.657,55 eur, ktorá však už bola vyporiadaná vyššie. Súd túto hodnotu teda nevyporiadal znovu, pretože by išlo o duplicitné vyporiadanie.

18. Po sumarizácii žalobkyňa vyplatí žalovanému z hnuteľných vecí sumu 365,58 eur, žalovaný vyplatí žalobkyni z 2 motorových vozidiel sumu 1.590,50 eur, žalovaný vyplatí žalobkyni z investícií sumu 2.415,45 eur, žalobkyňa vyplatí žalovanému z účtov sumu 261,33 eur, žalovaný vyplatí žalobkyni z účtov sumu 1.146,26 eur.

19. Žalobkyňa vyplatí žalovanému spolu sumu 626,91 eur (= 365,58+261,33), žalovaný vyplatí žalobkyni spolu sumu 5.152,21 eur (=1.590,50+2.415,45+1.146,26) a po vzájomnom započítaní zostáva iba povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 4.525,30 eur (=5.152,21- 626,91) ako rozdiel v prevzatých hodnotách nad polovičný podiel.

20. Podľa § 2 ods. 1 písm. c) a § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. v znení noviel a pol.6b) sadzobníka súdnych poplatkov boli strany sporu zaviazaní zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok za vyporiadanie BSM vo výške 3% všetkých vyporiadovaných hodnôt vo výške 11.804,79 eur (=977,71+3.181+ 4.830,90+522,66+2.292,52) , t.j. vo výške 354,- eur. Podľa § 259 a § 262 ods.2 CSP súd zaviazal strany

sporu každého v polovici (50%) k náhrade trov konania štátu, ktoré pozostávali z vyplatenej znaleckej odmeny z rozpočtových prostriedkov súdu vo výške 1.543,16 eur a nákladov za správy z bánk. Podľa § 257 CSP súd stranám sporu nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že každý nadobudol polovicu z vecí patriacich do BSM tak ako žiadal a návrhom na spôsob rozdelenia nie je súd viazaný.

21. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie . Namietal, že súd prvej inštancie nevyporiadal huteľné veci, ktoré účastníci konania označili po troch rokoch od zániku BSM. Uviedol, že jeho manželstvo zaniklo v apríli 2007 a žalobkyňa podala predmetnú žalobu v júni 2009 . Právne súdu nič nebránilo, aby až do vyhlásenia definitívneho rozsudku špecifikoval okruh majetku, podliehajúci súdnemu vyporiadaniu. Nesúhlasil s aplikáciou rozhodnutia českého súdu, keď súd musí rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, nie podľa práva cudzích štátov. Namietal odhad cien huteľných vecí a to zostatkovú hodnotu bezcenných hrncov vo výške 102,80,- eur , pričom zostatková hodnota Tv v zaobstarávacej cene 58.000,-Sk, umývačka 38.000,-Sk, chladnička 20.000,-Sk , práčka 15.000,-Sk a krájač - všetko spolu 132.000,-Sk je len vo výške 362,- eur. V čase od 01.10.2004 do 22.12.2008 vlastnil žalovaný osobné motorové vozidlo zn. Škoda Forman 135L, EČ TN XXX AH, ktoré v októbri 2008 predal svojej dcére C. K. za symbolickú cenu. Osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane , EČ TN XXX AO kúpil žalovaný výlučne z vlastných finančných prostriedkov vo výške 100.000,-Sk. Motorové vozidlo bolo v júli 2006 predané firme Autocentrum AAA Auto za zostatkovú cenu 90.000,-Sk a do masy BSM nepatrí. Dňa 13.07.2006 kúpil žalovaný zo svojich výlučných prostriedkov osobné motorové vozidlo Opel Astra ,EČ KM XXX AG , za 121.999,- Sk. Predajom vozidla Renault získal sumu 90.000,-Sk a doložil 32.000,-Sk, ktoré žalovanému vrátila p. X.. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, prečo vozidlo Opel Astra do BSM patrí a súčasne vyporiadal obnos vo výške 3.031,-eur. Výsluch svedkyne S. R. nebol vykonaný riadne a v súlade s procesnými predpismi, čím bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom. Svedkyňa bola vypočutá dňa 4.9.2014 v zariadení sociálnej starostlivosti , v neprítomnosti sporových strán. Vypovedala, že darovala iba svojej dcére obnos vo výške 250.000,-Sk. Žiadne iné podrobnosti neuviedla. Týmto úkonom súdu bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. K odvolaniu žalovaný predložil kúpnu zmluvu č. 6528/V zo dňa 12.5.2008 na predaj ojazdeného motorového vozidla Opel Astra medzi žalovaným ako predávajúcim a Autoalles, s.r.o., Turany ako kupujúcim, výdavkový pokladničný doklad zo dňa 12.5.2008, protokol o technickom stave vozidla a o odovzdaní a prevzatí vozidla zo dňa 12.5.2008.

22. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a zákonný a odvolacie námietky žalovaného sú neopodstatnené. Súd prvej inštancie správne, dostatočne a preukázateľne zistil skutkový stav veci , vec správne právne posúdil a presvedčivo zdôvodnil. Námietka žalovaného poukazom na nesprávne právne posúdenie veci v dôsledku analogického použitia argumentácie uvedenej v rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 22 Cdo/2206/2009 nie je dôvodná . Poukázala na blízkosť príbuznosť právnej úpravy majetkového spoločenstva manželov a občianskoprávných vzťahov v právnom poriadku Českej republiky a Slovenskej republiky. Najvyšší súd Českej republiky je renomovanou právnou inštitúciou, ktorej právne názory sú rešpektované. Právna argumentácia Najvyššieho súdu Českej republiky nie je v rozpore s úpravou BSM v občianskom zákonníku a pokiaľ súd prvej inštancie podporil odôvodnenie svojho rozhodnutia vo veci samej aj podobným názorom Najvyššieho súdu Českej republiky, je to úplne v súlade s požiadavkou na logické, jasné a presvedčivé zdôvodnenie rozhodnutia. Rovnako nie je dôvodná ďalšia odvolacia námietka žalovaného poukazom na chybný odhad cien huteľných vecí a to hrncov a Tv, umývačky, chladničky, práčky a krájača. Súd prvej inštancie zistil hodnotu predmetných vecí zo znaleckého posudku Expertízneho ústavu informatiky , s.r.o., č. 1/2016 zo dňa 15.02.2016 ako i znaleckého posudku znalca Ing. Juraja Solčanského č. 11/2015 zo dňa 28.12.2015. Žalovaný bol s posudkami oboznámený, nemal k nim výhrady. Žalobca účelovo namieta aj zaradenie motorového vozidla zn. Opel Astra do BSM . Predmetné vozidlo, ako to vyplýva zo znaleckého posudku Expertízneho ústavu informatiky , s. r. o. č. 1/2016 zo dňa 15.02.2016, nebolo vložené do podnikania žalovaného a nebolo zaradené ani do majetku živnosti žalovaného. Vozidlo bolo kúpené žalovaným počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov , patrí do BSM, pričom nebolo preukázané, že by vozidlo bolo nadobudnuté čo i len v časti za výlučné prostriedky žalovaného. Svedkyňa S. R. bola vypočutá vyšším súdnym úradníkom v mieste, kde sa nachádzala, t.j. v Domove opatrovateľskej služby v Trenčíne dňa 04.09.2014. Pri výsluchu svedkyne nebola prítomná žiadna zo strán sporu. V danom prípade o objektívnosti zápisnice o výsluchu svedka preto nemôže byť žiadnych pochyb. Dôkaz má výpovednú hodnotu a to objektívnu. Samotná skutočnosť, že žalovaný nebol prítomný pri výsluchu svedka, ktorý

neskôr zomrel, neznamená, že by skutočnosti zistené z výpovede takéhoto svedka boli neobjektívne alebo že by súd nemal na ne prihliadať. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné, je účelové, s cieľom oddialiť splnenie svojej povinnosti spravodlivo vyplatiť žalobkyňu z podielu na BSM. Žalovaný v priebehu konania o vyporiadanie BSM previedol rodinný dom v Drietome č. XXX na dcéry, ktorý následne predal a kúpil dom vo M. S. č. XX, ktorý napísal na dcéru C. K.. Žalovaný tak robí všetko preto, aby jeho zistiteľný majetok pre prípad povinnosti výplaty bol čo najmenší. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a žalovaného zaviazal na trovy odvolacieho konania.

23. Žalovaný v písomne podanej replike uviedol, že v podaní žalobkyne absentujú aspekty novosti alebo originality argumentácie. Žalobkyňa uviedla dva momenty, ktoré spôsobili hrubé procesné vady a to dlhoročnú liknavosť súdu a procesný postup pri vypočutí svedkyne p. R. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne chybné a procesne vadné. Zotrvali na svojej argumentácii, obsiahnutej v podanom odvolaní.

24. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, spor preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z., (ďalej len CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť z týchto dôvodov:

25. Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, jeho vyporiadanie sa vykoná podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka (§ 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka upravuje zásady, z ktorých je potrebné vychádzať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo doň patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Vyporiadanie BSM v zmysle citovaného ustanovenia pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacich do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov účastníkov - bývalých manželov. Zásady, z ktorých treba vychádzať pri vyporiadaní BSM upravuje ust. § 150 Občianskeho zákonníka tak, že pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliada predovšetkým na potreby maloletých detí, na to ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Ak pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplatenia príslušnej peňažnej sumy (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 128/2012 zo dňa 30.1.2013).

26. V zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo zároveň existovalo ku dňu jeho zániku /teda nehnuteľnosti, hnutel'ne veci, pohľadávky a dlhy/. Súd v konaní o vyporiadanie BSM musí predovšetkým zistiť a ustáliť rozsah tohto spoluvlastníctva. Následne sa zameria na zistenie cien vecí, ktoré tvoria predmet BSM, pričom platí zásada, že treba vychádzať z ceny, ktorú majú veci v čase vyporiadania, avšak z ich stavu ku dňu zániku BSM.

27. Po preskúmaní skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v časti ustálenia okruhu hnutel'ných vecí patriacich do masy BSM nepostupoval správne.

28. Vychádzajúc z obsahu napadnutého rozhodnutia, odvolacích dôvodov uvádzaných žalovaným, identifikoval odvolací súd niekoľko sporných bodov a otázok, pričom je potrebné zaujať stanovisko k zásadnej otázke, a to, či môže súd vyporiadať iba to, čo predmetom vyporiadania urobili účastníci v lehote troch rokov od zániku BSM.

29. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22 Cdo 2206/2009 a tento aplikoval na predmetnú vec s odôvodnením, že žalovaný podaním zo dňa 24.9.2015 žiadal zahrnúť do BSM a vyporiadať aj ďalšie hnutel'ne veci, ktoré však uplatnil po uplynutí 3-ročnej zákonnej lehoty a preto nie je možné vyporiadať dodatočne uvedené ďalšie

veci s prihladením na novelu v ust. § 149 ods. 5 Občianskeho zákonníka, účinného od 1.11.2008. Odvolací súd tento právny záver nepovažuje za správny z nasledujúcich dôvodov:

30. Z vyššie citovaného rozhodnutia a najmä odôvodnenia vyplýva, že prax dovolacieho súdu Českej republiky je v tomto smere jednotná. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva /i spoločného majetku manželov/ môže súd vyporiadať len ten majetok či hodnoty tvoriace spoločný majetok manželov, ktorí účastníci konania navrhli k vyporiadaniu súdnym rozhodnutím do troch rokov od jeho zániku. Tento záver vyplýva i z predchádzajúcej judikatúry a to rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 23.5.2007, sp. zn. 22 Cdo 1112/2006, uverejneného v Súbore civilných rozhodnutí a stanovisk Najvyššieho súdu, C.H.Beck, pod por. Č. C 5061, keď je neprípustné uplatnenie spoločnej pohľadávky v režime BSM po trojročnej zákonnej lehote podľa § 150 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Predchádzajúca prax umožňovala kedykoľvek v priebehu konania o vyporiadanie BSM navrhnúť nové položky k vyporiadaniu. Tento názor je však neudržateľný vzhľadom k novej hmotnoprávnej úprave /napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 26.11.2009, sp. zn. 22 Cdo 1192/2007, sp. zn. 22 Cdo 2881/2008, sp. zn. 22Cdo 1068/2008/.

31. Podľa názoru odvolacieho súdu, konanie o vyporiadanie BSM je konanie špecifické, najmä s prihladením na predmet sporu. V zmysle § 143 ods. 1 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva. Vzhľadom k tomuto ustanoveniu nie je súd viazaný výlučne návrhom účastníka na vyporiadanie BSM, ale je povinný sám zisťovať, čo do neho patrí. Súd je teda povinný zabezpečiť si potrebný skutkový podklad tak, aby do BSM zaradil všetky veci a práva, ktoré ho tvorili v čase jeho zániku.

32. Podľa ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

33. Citované ustanovenie § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka stanovilo trojročnú lehotu od zániku bezpodielového spoluvlastníctva k tomu, aby si manželia svoje zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo vyporiadali buď platnou dohodou alebo aby v tejto lehote podali návrh na súd /nie je rozhodujúce, kedy dôjde k vydaniu súdneho rozhodnutia o vyporiadanie alebo k schváleniu súdneho zmiernu/. Túto lehotu nie je možné kvalifikovať ani ako premlčanie, ani vzhľadom pre svoje zvláštne právne účinky ako prekluzívnu lehotu. Preto je možné ju označiť ako zvláštnu lehotu hmotno- právnej povahy.

34. Z dôvodov právnej istoty a bezpečnosti občianskoprávných vzťahov zákon ustanovil trojročnú lehotu, v ktorej je potrebné podať návrh na vyporiadanie. Podstatný a určujúci je preto samotný návrh na vyporiadanie podaný do troch rokov od zániku BSM a nie označenie vecí patriacich do BSM v priebehu konania.

35. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 16. septembra 2015 uviedol, že doloží súdu podrobnú rekapituláciu v celej veci aj v rozsahu hnutelných vecí a všetky námietky a návrhy na dokazovanie. Podaním zo dňa 24.09.2015 /č.l.646 a nasl./ právny zástupca žalovaného doložil zoznam hnutelných vecí, ktoré žiadal zahrnúť do citovaného zoznamu zariadenia domácnosti. Výzvou súdu prvej inštancie zo dňa 30.08.2016 bol žalovaný vyzvaný, aby v lehote 30 dní písomne doplnil svoje podanie zo dňa 22.09.2015 k bodu 2/ - hnutelné veci /č.l. 647 spisu/ o uvedenie dátumu /aspoň roku/ nadobudnutia jednotlivých doplnených hnutelných vecí, o uvedenie, či ku dňu rozvodu manželstva tieto existovali, ak áno, u koho boli a u koho sa nachádzajú v súčasnosti. Súčasne bol poučený, že v zmysle zmeny právnej úpravy od 01.07.2016 /CSP/ súd vykoná dôkaz len na návrh strany sporu. V zmysle § 206,207 a 209 CSP mal žalovaný uviesť, ako navrhuje určiť zostatkovú hodnotu doplnených hnutelných vecí ku dňu rozvodu a za účelom dohody o zostatkovej hodnote týchto vecí, aby navrhol k jednotlivým veciam zostatkovú hodnotu ku dňu rozvodu

manželstva . Právny zástupca žalovaného prevzal výzvu dňa 20.09.2016. Podaním zo dňa 14.10.2016 právny zástupca žalovaného predložil rekapituláciu vybavenia domácnosti žalobkyne a žalovaného so zoznamom hnuiteľných vecí s uvedením nadobúdacej ceny, veku ku dňu rozvodu a zostatkovú cenu ku dňu rozvodu. Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 19.06.2017 poukázal na judikát Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/2206/2009 podľa ktorého po 3 rokoch nie je možné vyporiadať dodatočne ďalšie hnuiteľné veci , keď dôvodom tejto judikatúry je zmena právnych predpisov v § 149 ods. 5, ktorý je účinný od 01.11.2008. Súčasne súd vyzval právneho zástupcu žalovaného na doplnenie návrhu o vyporiadanie ďalších hnuiteľných vecí uvedených v podaní zo dňa 24.09.2015 , ak na nich trvá, a to špecifikáciou roku nadobudnutia, u koho sa vec nachádza, zostatkovú hodnotu vecí ku dňu rozvodu , či v súčasnosti existuje , a to v lehote 15.8.2017. Žalovaný doplnil podanie podaním zo dňa 31.08.2017.

36. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný podaním zo dňa 24.09.2015 predložil zoznam hnuiteľných vecí, ktoré žiadal vyporiadať. Súd prvej inštancie vyzval žalovaného na doplnenie podania a to opakovane. Žalovaný na výzvy súdu reagoval, podanie doplnil. Bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie vyporiadať i tieto hnuiteľné veci posúdením, či patria do BSM. Pregnantné závery, ktoré vyslovil vo viacerých rozhodnutiach Najvyšší súd Českej republiky pri posudzovaní, či môže súd vyporiadať len ten majetok či hodnoty tvoriace spoločný majetok manželov , ktorí účastníci konania navrhli k vyporiadaniu súdnym rozhodnutím do troch rokov od jeho zániku , nie sú použiteľné a najmä ustálené v našej slovenskej judikatúre , keď jednoznačný záver na spornú otázku doposiaľ vyslovený nebol. V zmysle čl. 2 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na stav právnej istoty, legitímne očakávania v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít a ak jej niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Súdu prvej inštancie nebránila žiadna okolnosť, aby sa vysporiadal s predmetným návrhom žalovaného na označenie ďalších vecí patriacich do BSM , keď vykonával dokazovanie a vo veci rozhodol až dva roky po podaní návrhu na vyporiadanie ďalších hnuiteľných vecí . Odvolací súd už vyššie uzavrel, že je podstatný a určujúci samotný návrh na vyporiadanie, ktorý bol podaný v zákonnej lehote , a nie označenie vecí patriacich do BSM v priebehu konania.

37. Podľa ust. § 126 ods. 1, 2 a 3 OSP, každá fyzická osoba je povinná ustanoviť sa na predvolanie na súd a vypovedať ako svedok. Musí vypovedať pravdu a nič nezamľčovať. Výpoveď môže odoprieť len vtedy, keby ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkym osobám; o dôvodnosti odopretia výpovede rozhoduje súd. Výpoveď môže odoprieť aj vtedy, ak by výpoveďou porušil spovedné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá mu bola zverená ako osobe poverenej pastoračnou starostlivosťou ústne alebo písomne pod podmienkou zachovať mlčanlivosť. Na začiatku výsluchu treba zistiť totožnosť svedka a okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na jeho vierohodnosť; ak totožnosť svedka má zostať utajená, namiesto jeho totožnosti sa zisťuje jeho príslušnosť podľa osobitného predpisu. 13a) Ďalej treba poučiť svedka o význame svedeckej výpovede, o jeho právach a povinnostiach a o trestných následkoch krivej výpovede. Predseda senátu alebo samosudca vyzve svedka, aby súvisle opísal všetko, čo vie o predmete výsluchu. Potom mu kladie otázky potrebné na doplnenie a vyjasnenie jeho výpovede. Otázky môžu dávať i členovia senátu a so súhlasom predsedu senátu alebo samosudcu i účastníci a znalci.

38. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že výsluch svedka vykonal súd prvej inštancie ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku a to v zmysle ust. § 126 ods. 2 OSP , preto odvolací súd posudzoval odvoláciu námietku žalovaného, poukazom na nesprávne vykonaný výsluch, v zmysle vtedy platného a účinného zákonného ustanovenia.

39. Pri svedeckej výpovedi sudca hodnotí najprv všeobecne vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, aký má svedok vzťah k účastníkom a k prejednávanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň, a ďalej vzhľadom na okolnosti, ktoré sprevádzali jeho vnímanie určitých skutočností, vzhľadom na spôsob reprodukcie týchto skutočností, na chovanie pri výpovedi a pod. V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že výpoveď svedkyne uskutočnil vyšší súdny úradník , ktorý stanovil termín výsluchu na deň 15.08.2014. Výsluch sa mal uskutočniť v mieste bydliska žalobkyne, kde sa svedkyňa nachádzala. O termíne výsluchu boli upovedomení všetci účastníci konania. Žalobkyňa si prevzala upovedomenie dňa 12.8.2014, právny zástupca žalobkyne dňa 04.08.2014, žalovaný dňa 07.08.2014. Ako vyplýva z úradného záznamu zo dňa 15.08.2014, svedkyňa S. sa necítila dobre, bola dezorientovaná a preto sa výsluch zo zdravotných dôvodov nevykonal s uvedením, že výsluch sa vykoná v inom termíne . Na

výsluch sa dostavili žalobkyňa, právny zástupca žalobkyne a žalovaný. Súd prvej inštancie stanovil ďalší termín výsluchu a to na deň 4.9.2014, ktorý sa uskutočnil v DOS Trenčín. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že účastníci konania ani právny zástupca žalobkyne neboli písomne upovedomení o ďalšom termíne výsluchu. Výsluch uskutočnil súd prvej inštancie bez prítomnosti strán sporu.

40. Svedkyňa bola poučená podľa § 126 OSP . Pri hodnotení dôkazu výpoveďou svedka musí súd vyhodnotiť vierohodnosť výpovede s prihliadnutím k tomu, aký má svedok vzťah k účastníkom konania a k prejednávanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň k okolnostiam, ktoré doprevádzali jeho vnímanie skutočností, o ktorej vypovedá, vzhľadom k spôsobu reprodukcie týchto skutočností a k správaniu sa pri výpovedi (presvedčivosť, istota a plynulosť výpovede, ochota vypovedať na otázky a pod.).

41. Odvolací súd zdôrazňuje, že výsluch svedkyne nebol vykonaný v súlade s vtedy platným a účinným ust. § 126 OSP, keď strany sporu neboli upovedomené o termíne výsluchu svedkyne a teda nemali možnosť klásť svedkyňi otázky a vyjadriť sa priamo k svedeckej výpovedi. I napriek pochybeniam súdu prvej inštancie má odvolací súd dôvodné pochybnosti o zdravotnom stave svedkyne, poukazom na jej rozumovú a duševnú úroveň, vnímanie skutočností, o ktorej vypovedala. Táto skutočnosť vyplýva z obsahu výsluchu svedkyne zo dňa 4.8.2014, keď súd prvej inštancie skonštatoval, že svedkyňa S. R. sa necítila dobre, bola dezorientovaná a preto sa výsluch zo zdravotných dôvodov nevykonal . I napriek procesným pochybeniam zo strany súdu bude je potrebné výsluch svedkyne posúdiť aj s poukazom na jej zdravotný stav v čase vykonania výsluchu.

42. K odvolacej námietke žalovaného o odňatí možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok / úkon posudzovaný v čase jeho vykonania/ priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov /uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 7. marca 2013, sp. zn. 5 Cdo 286/2012/. Odvolací súd po vykonaní odvolacieho prieskumu skonštatoval relevanciu odvolacej argumentácie, že súd prvej inštancie vykonal výsluch svedkyne bez upovedomenia o termíne výsluchu stranám sporu , čím im odňal možnosť konať pred súdom.

43. Odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za predčasné, nakoľko nedošlo k ustáleniu skutkového stavu ohľadne špecifikácie masy BSM, keď súd prvej inštancie sa nezaoberal tvrdeniami žalovaného o nadobudnutí ďalších vecí patriacich do BSM po vecnej stránke tak, ako uviedol vyššie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že žalovaný i napriek výzve svoje podanie doplnil a to opakovane.

44. S poukazom na vyššie uvedené, neobjasnenie všetkých skutkových okolností a neúplnosť skutkových zistení, ktoré malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c/, § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

45. Súd prvej inštancie je povinný ďalej vo veci konať tak, že doplní dokazovanie v intenciách hore uvedených, dokazovanie riadne vyhodnotí v súlade so zákonnými ustanovenia o BSM a súdnou praxou a opätovne vo veci rozhodne. Bude skúmať, či hnutelné veci, ktoré žiadal žalovaný vyporiadať, boli alebo neboli súčasťou BSM, a v prípade, že áno, tieto vyporiadať za dodržania zákonných predpokladov. Súčasne sa vysporiada so všetkými odvolacími námietkami žalovaného.

46. Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný /§ 391 ods. 2 CSP/.

47. O náhrade trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí /§ 396 ods. 3 CSP/.

48. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).